

Ruimte om kwetsbaar te zijn

Bijbelse achtergrond

De hele Bijbel is doordrongen van het geloof dat de meest kwetsbaren een grote toekomst wacht.

De aartsvader Jacob vecht een hele nacht met een engel en wordt in dat gevecht geraakt aan de heup. Zijn gekwetste heup wordt een teken van zegen en perspectief voor zijn volk. God zei aan Mozes dat hij onder de grote volkeren het kleine Israël verkoos. Hij zag hun lijden en gaf onaanzienlijke mensen hoop en toekomst.

In de preken van Jezus in het Nieuwe Testament is de zorg voor kwetsbaren, de oproep om het geknakte riet niet te breken, een leidmotief. 'Mijnheer, laat hem dit jaar nog staan, zodat ik de grond eromheen kan ompspitten en bemesten. Wie weet draagt hij dan volgend jaar vrucht', horen we de wijngaardier verzoeken.

Wanneer Jezus sterft, circuleert het verhaal dat zijn dood geen eindpunt was. Voor sommigen toont dat aan dat hun meester onkwetsbaar was. Zijn dood was maar een schijnvertoning en als een superman is hij verrezen. In het verhaal van de verschijning aan Thomas krijgt het verhaal van de verrijzenis van Jezus echter een andere wending.

'Thomas, een van de twaalf, ook Didymus genaamd, was er niet bij toen Jezus kwam. De andere leerlingen vertelden hem: 'We hebben de Heer gezien.' Maar hij zei: 'Ik wil zijn handen zien, met de gaten van de spijkers erin; ik wil ze met mijn vingers voelen. Ik wil met mijn hand de opening in zijn zijde voelen. Anders geloof ik niet.' Acht dagen later waren de leerlingen weer bijeen, en nu was Thomas erbij. Hoewel de deur op slot was, kwam Jezus. Ineens stond Hij in hun midden en zei: 'Vrede!' Vervolgens richtte Hij zich tot Thomas: 'Kijk maar, hier zijn mijn handen; kom nu maar met je vinger. En kom met je hand om de opening in mijn zijde te voelen. Wees niet langer ongelovig, maar gelovig.' Hierop zei Thomas: 'Mijn Heer! Mijn God!' (Joh. 20, 19-29).

Thomas kan de verhalen over de verrijzenis niet geloven. Het beeld dat Thomas van zijn leraar heeft, is dat van de gekruisigde, gemarteld en door lans en nagels doorboord. Hij heeft enkel weet van de mens die stierf op het kruis en getekend werd door zijn wonden.

Dan verschijnt de leraar aan Thomas. Hij begroet hem en toont zijn kwetsuren. Thomas heeft zich vergist. Hij ontmoet wel degelijk de gekwetste, gekruisigde. Jezus vraagt hem om zijn kwetsuren aan te raken. Precies dan roept Thomas uit: 'Adonaï, Elohaï', 'Jezus is de Christus, Mijn Heer is Mijn God.' Thomas wordt door de kwetsbaarheid van zijn leraar gegrepen en geroepen.

Niet door geloof in onkwetsbaarheid, maar door het aanraken van een gekwetste mens in levende lijve gaat Thomas geloven in de mogelijkheid van verrijzenis. Geraakt door de kwetsbaarheid van zijn leraar wil hij zijn nieuwe opdracht als leraar en apostel opnemen.

De ruimte om kwetsbaar te zijn en te groeien

We bieden jonge mensen een plaats waar jonge mensen veilig en authentiek samen zijn en leven. Kinderen en jonge adolescenten bevinden zich in een kwetsbare levensfase. We beseffen dat hun zelfbeeld vaak laag is en dat het zorg en tact vraagt om het geknakte riet niet te breken.

Wie de ruimte voor kwetsbaarheid en groei ernstig neemt, blijft mogelijkheden zien en blijft jongeren stimuleren, met geduld en tederheid.

De verwevenheid van het fragiele en het beloftevolle is van groot belang vanuit religieus en christelijk perspectief. Met geduld en geleidelijkheid bieden we jonge mensen ruimte voor langzame groei. We stimuleren de persoonlijke ontwikkelingsruimte van kinderen maar forceren niets. We begeleiden en oriënteren naar een kwetsbaar volwassen leven. We leren en leven bewust van de kans op verandering, die nooit rechtlijnig verloopt. Niets of niemand is onverbeterlijk of onveranderlijk. Wat nog niet is, kan worden.

Maatschappelijke betekenis

Onze maatschappij negeert kwetsbaarheid of brandmerkt het als een vorm van persoonlijke of moreel falen. Hij schittert in de permanente affirmatie van zichzelf. Blokkeringen, zwaktes en schoonheidsfouten worden vakkundig weggewerkt. 'Word wat je wil' is het motto van die projectsamenleving. Mislukken is geen optie.

Iedere jongere kan het zagezegd maken als hij maar genoeg zijn best doet.

De sociale media verheerlijken alles wat 'smooth' loopt en blinken uit in het radicale geloof in het positieve. Alles lijkt er glad en effen. Ontsmette, geoliede en geretoucheerde lichamen en landschappen vullen de spiegelgladde schermen van onze smartphones. Kinderen en jongeren leven in een tijd van selfies. Ze leggen naakte gezichten kortstondig vast, op alle mogelijke tijden en in alle mogelijke situaties. Die selfies informeren de mens permanent over de kwaliteit van het eigen bestaan, maar onthullen eigenlijk de eentonigheid ervan.

De weg van de sociale media loopt lijnrecht door de vlakke.

Uiteraard is het echte leven van jongeren vaak verre van vlak en 'smooth'. Het leven kan pijnlijk, overweldigend en wreed zijn, dwingt niet zelden tot tranen. Het confronteert met het onbekende en het onaangename. Onvolkomenheid en falen creëren weerstand en onmacht. De jonge mens

verliest vaak de controle en beleeft net dan iets onzegbaars en ontroerends, zoals de dood of het heilige, het andere van het leven.

Op die momenten bieden wij jonge mensen een ruimte waar ze kwetsbaar mogen zijn en in die kwetsbaarheid mogen groeien en veranderen.

Een herinnering voor ons

Uit paus Franciscus' homilie in de sloteucharistie van de Wereldjongerendagen in Lissabon:

„Lieve jonge mensen, ik wil ieder van jullie in de ogen kijken en tegen jullie zeggen: heb geen angst, wees niet bang. Sterker nog, ik vertel jullie iets heel moois. Ik ben het niet meer, het is Jezus zelf die nu naar jullie kijkt, Hij die jullie kent. Hij die het hart van ieder van jullie kent, Hij die het leven van ieder van jullie kent, Hij die jullie hart kent. En vandaag, hier in Lissabon, op deze Wereldjongerendagen, zegt Hij tegen jullie: 'Wees niet bang, wees niet bang, wees moedig, wees niet bang!'"

Verwerkingsvragen

1. Waar en wanneer kan jij jouw kwetsbaarheid tonen? Hoe komt dat? Waar niet? Hoe komt dat?
2. Wat doet het met jou als iemand zich kwetsbaar opstelt? Welk effect heeft dat op jou?
3. Wanneer ervoer jij hoop na een moment van lijden of pijn?
4. Akkoord/niet akkoord: op sociale media durf ik mezelf kwetsbaar op te stellen.
5. Op welk moment was jij zoals de ongelovige Thomas?
6. Jezus ging naar kwetsbare mensen toe. Hoe kan jij je ten dienste stellen van kwetsbare mensen?
7. Wanneer ervoer jij dat je met je kwetsuren weer opstond, zoals Jezus met zijn kwetsuren verrezen is? Wanneer zag je dit bij iemand anders?
8. Wat betekent het voor jou dat Jezus met zijn kwetsuren is opgestaan, en niet als een volledig geheeld mens?